

Голові разової спеціалізованої вченої ради  
в Національному університеті  
«Одеська політехніка»  
доктору наук з державного управління,  
професору  
**М.М. Миколайчуку**

## **РЕЦЕНЗІЯ**

рецензента, доктора наук з державного управління, доцента, завідувача кафедри публічної служби та права Національного університету «Одеська політехніка» **Матвєєнко Ірини Володимирівни**, на дисертацію Литвинюка Євгенія Ігоровича на тему: «Цифровізація послуг архітектурно-будівельного контролю на регіональному рівні: теоретико-правовий аспект», подану до захисту в разову спеціалізовану вчену раду Національного університету «Одеська політехніка» Міністерства освіти і науки України на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»

### **1. Актуальність теми дисертації, зв'язок із науковими програмами, темами.**

Актуальність дисертаційного дослідження Литвинюка Євгенія Ігоровича на тему «Цифровізація послуг архітектурно-будівельного контролю на регіональному рівні: теоретико-правовий аспект» зумовлена сучасними процесами цифрової трансформації публічного управління, які набувають особливого значення в умовах реформування системи державного архітектурно-будівельного контролю в Україні. Впровадження цифрових технологій у сфері надання адміністративних послуг сприяє підвищенню прозорості, ефективності та доступності діяльності органів публічної влади, а також мінімізації корупційних ризиків.

Особливої ваги набуває цифровізація послуг архітектурно-будівельного контролю на регіональному рівні, де безпосередньо відбувається взаємодія органів публічної влади з громадянами та суб'єктами господарювання. У цьому контексті важливим є формування належного теоретико-правового підґрунтя для впровадження електронних сервісів, удосконалення нормативно-правового

регулювання, а також забезпечення узгодженості між національним законодавством і практикою його реалізації.

Додаткової актуальності темі надають виклики, пов'язані з необхідністю відновлення інфраструктури та будівельної галузі, що потребує ефективних, швидких і прозорих процедур контролю та надання послуг. Цифровізація у цій сфері виступає пріоритетним інструментом оптимізації управлінських процесів та підвищення якості державного регулювання.

Тема дослідження має безпосередній зв'язок із пріоритетними напрямами наукових досліджень у сфері публічного управління та адміністрування, зокрема з питаннями цифровізації державних послуг, розвитку електронного урядування та вдосконалення адміністративно-правового регулювання. Вона узгоджується з положеннями Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, які передбачають впровадження інноваційних технологій, забезпечення сталого розвитку міст і громад, а також підвищення ефективності інституцій. Крім того, дослідження корелює із завданнями державної програми «Відновлення», що спрямована на цифровізацію процесів відновлення житлової інфраструктури та забезпечення прозорості надання відповідних послуг громадянам.

Таким чином, дослідження теоретико-правових аспектів цифровізації послуг архітектурно-будівельного контролю на регіональному рівні є своєчасним і необхідним як з наукової, так і з практичної точки зору, оскільки відповідає сучасним державним пріоритетам у сфері цифрового розвитку та відбудови країни.

## **2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.**

Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертаційній роботі Литвинюка Є.І., загалом відзначаються належним ступенем обґрунтованості, логічною послідовністю викладу та відповідністю поставленій меті дослідження.

У роботі аргументовано розкрито теоретичні засади цифровізації послуг архітектурно-будівельного контролю, визначено сутність ключових понять (цифровізація, електронне та цифрове врядування), а також обґрунтовано їх значення для трансформації публічного управління та підвищення якості адміністративних послуг. Висновки підтверджуються ґрунтовним аналізом наукових джерел, нормативно-правової бази та міжнародного досвіду, що забезпечує їхню наукову переконливість та актуальність.

Автором здійснено комплексний аналіз чинного законодавства у сфері

цифровізації архітектурно-будівельного контролю, що стало підґрунтям для формування обґрунтованих пропозицій щодо його вдосконалення. Запропоновані рекомендації спрямовані на вирішення актуальних проблем, зокрема автоматизації процедур, інтеграції інформаційних систем, підвищення прозорості, мінімізації корупційних ризиків та забезпечення належного рівня захисту даних.

Практична значущість дослідження підтверджується тим, що розроблені рекомендації мають прикладний характер і вже частково впроваджені у діяльність органів публічної влади, органів місцевого самоврядування, освітніх установ та бізнес-структур. Це свідчить про їхню реалістичність, ефективність і відповідність сучасним потребам розвитку галузі.

Водночас окремі положення можуть потребувати подальшого уточнення та деталізації з урахуванням регіональних особливостей, ресурсних обмежень і умов післявоєнного відновлення. Доцільним є також проведення додаткових емпіричних досліджень щодо оцінки ефективності впровадження цифрових технологій у сфері архітектурно-будівельного контролю.

У цілому наукові положення, висновки та рекомендації дисертації є достатньо аргументованими, взаємоузгодженими та такими, що відповідають сучасним викликам і потребам розвитку публічного управління в умовах цифрової трансформації та відновлення України.

### **3. Наукова новизна одержаних результатів.**

Наукова новизна дисертаційного дослідження Литвинюка Є.І. є значною, має системний і комплексний характер, що відповідає вимогам до наукових досліджень у галузі публічного управління та адміністрування.

Важливим науковим результатом є розроблення концепції багаторівневої системи архітектурно-будівельного контролю, яка поєднує державний, місцевий, експертний та громадський рівні з урахуванням регіональної специфіки. Запропонована модель відповідає сучасним тенденціям децентралізації та посилення ролі громад, однак потребує більш детального опрацювання механізмів координації між рівнями, розподілу повноважень і відповідальності.

Удосконалення правового механізму цифровізації архітектурно-будівельного контролю, зокрема пропозиції щодо автоматизації процедур, інтеграції інформаційних систем та впровадження принципу «єдиного вікна», є вагомим внеском у розвиток галузі. Разом із тим доцільним є більш глибоке обґрунтування шляхів імплементації запропонованих змін у чинну нормативно-правову базу.

Суттєвим є також удосконалення методів цифровізації шляхом розширення використання сучасних технологій, таких як IoT, штучний інтелект, геоінформаційні системи та безпілотні літальні апарати, що сприяє підвищенню ефективності контролю та зниженню корупційних ризиків. Водночас доцільним є посилення емпіричної складової дослідження, зокрема через наведення кількісних показників ефективності та оцінки ресурсного забезпечення впровадження таких технологій.

Подальшого розвитку набули положення щодо інтеграції регіональних цифрових платформ із центральними базами даних через API, що дозволяє забезпечити уніфікацію стандартів та уникнення дублювання інформації. Разом із тим зазначена модель потребує деталізації технічних і правових аспектів реалізації, зокрема у сфері кібербезпеки та захисту даних.

Актуальним є також розвиток підходів до використання міжнародного досвіду цифровізації (BIM-технології, e-Permitting, блокчейн) та формування стратегій відновлення інфраструктури із застосуванням сучасних цифрових рішень. Запропоновані напрями мають значну практичну цінність, однак потребують подальшої конкретизації з урахуванням регіональних особливостей, ресурсних можливостей та умов післявоєнного відновлення.

У цілому наведені положення наукової новизни є обґрунтованими, актуальними та перспективними, проте їх подальший розвиток доцільно пов'язати з емпіричною перевіркою, деталізацією механізмів реалізації та врахуванням організаційних і ресурсних обмежень.

#### **4. Повнота викладу результатів дисертації в опублікованих працях.**

Основні результати дисертаційного дослідження отримали належне висвітлення у наукових публікаціях автора, що свідчить про повноту, системність та достатній рівень апробації положень роботи. За темою дисертації опубліковано 21 наукову працю, з яких 6 – у фахових наукових виданнях України та 15 – у матеріалах міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференцій. Це дає підстави стверджувати про відповідність кількісних і якісних показників публікацій вимогам до дисертацій за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Опубліковані праці охоплюють основні напрями дослідження та відображають ключові наукові результати дисертації. У статтях розкрито теоретичні засади цифровізації послуг архітектурно-будівельного контролю, визначено сутність і роль цифрових технологій у трансформації системи

публічного управління, а також обґрунтовано значення електронного врядування та цифрових інструментів для підвищення ефективності управлінських процесів.

Також публікації присвячені аналізу правового забезпечення цифровізації, дослідженню чинної нормативно-правової бази, а також визначенню проблем і перспектив її вдосконалення. Значна увага приділяється питанням автоматизації процедур, інтеграції інформаційних систем, розвитку електронних сервісів та впровадження сучасних цифрових технологій у сфері архітектурно-будівельного контролю.

У матеріалах науково-практичних конференцій відображено результати апробації дисертаційних положень, зокрема щодо впровадження цифрових інструментів, використання міжнародного досвіду, розвитку регіональних систем цифровізації, а також ролі цифрових технологій у процесах післявоєнного відновлення інфраструктури України. Це свідчить про активну наукову комунікацію автора та обговорення результатів дослідження у фаховому середовищі.

Разом із тим окремі аспекти дослідження, зокрема питання кількісної оцінки ефективності впровадження цифрових технологій та емпіричної перевірки запропонованих моделей, могли б бути більш широко представлені у публікаціях, що підвищило б рівень їх практичної верифікації.

У цілому результати дисертаційного дослідження викладені в опублікованих працях повно, послідовно та у достатньому обсязі, що забезпечує їх доступність для наукової спільноти, можливість фахового обговорення та підтверджує наукову новизну, самостійність і практичну значущість виконаного дослідження.

## **5. Дискусійні питання та зауваження щодо змісту дисертації.**

Дисертаційна робота Литвинюка Є.І. характеризується належним рівнем теоретичної та методологічної глибини. Водночас окремі її положення залишають простір для наукового обговорення й подальшого уточнення або розширення у межах майбутніх дослідницьких ініціатив.

1. У першому розділі доцільним є більш чітке розмежування понять «цифровізація», «діджиталізація» та «цифрове врядування», оскільки в окремих випадках вони використовуються як близькі за змістом (п. 1.1). Більш структуроване визначення їх співвідношення сприяло б підвищенню теоретичної чіткості дослідження.

2. У роботі значну увагу приділено міжнародному досвіду цифровізації, однак його адаптація до українських реалій подекуди має узагальнений характер

(п. 1.3). Доцільним було б більш детально окреслити механізми імплементації окремих інструментів (зокрема BIM, e-Permitting) з урахуванням національних правових та інституційних обмежень.

3. У підрозділі 3.1., присвяченому аналізу регіональних програм цифровізації, варто було б розширити порівняльний аналіз між різними регіонами України, зокрема шляхом виділення типових моделей або кластерів цифрового розвитку, що дозволило б глибше оцінити диференціацію рівня цифровізації (с.175-186) .

4. Окремої уваги потребує питання оцінки результативності цифровізації: у роботі недостатньо розроблено систему показників (індикаторів), які б дозволяли кількісно вимірювати ефективність впроваджених цифрових рішень. Запровадження такої системи підвищило б аналітичну цінність дослідження.

5. Доцільним є більш глибоке висвітлення ролі людського фактору в процесах цифровізації, зокрема рівня цифрової компетентності державних службовців та потреб у їх навчанні, що є важливим для успішного впровадження запропонованих рішень.

З урахуванням викладеного, перспективними напрямками подальших наукових розвідок є розроблення системи оцінювання ефективності цифровізації, дослідження інституційних та кадрових ресурсів цифрової трансформації, а також поглиблення аналізу регіональної диференціації цифрового розвитку.

Водночас наведені зауваження мають рекомендаційний характер і не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи, яка є завершеним науковим дослідженням і має вагоме теоретичне та практичне значення.

## **6. Загальний висновок.**

Дисертація Литвинюка Євгенія Ігоровича є завершеною, самостійною та цілісною науковою працею, у якій на належному теоретико-методологічному рівні досліджено актуальну проблему цифровізації послуг архітектурно-будівельного контролю на регіональному рівні. Зміст роботи свідчить про високий рівень наукової підготовки здобувача, його здатність до комплексного аналізу сучасних процесів цифрової трансформації публічного управління, а також уміння формулювати науково обґрунтовані висновки та практичні рекомендації.

У дисертації отримано результати, що мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення, зокрема щодо систематизації теоретичних засад цифровізації, удосконалення правового забезпечення та обґрунтування напрямів впровадження сучасних цифрових технологій у сфері архітектурно-будівельного

контролю. Запропоновані автором підходи є актуальними, обґрунтованими та такими, що можуть бути використані у діяльності органів публічної влади, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів у процесі цифрової трансформації галузі.

Основні положення та результати дисертаційного дослідження пройшли належну апробацію, відображені у достатній кількості наукових публікацій, що відповідає вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування». Структура, зміст і обсяг дисертації відповідають встановленим вимогам, а отримані результати є достовірними та аргументованими.

На підставі вищезазначеного вважаю, що дисертація Литвинюка Є.І. відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами), а її автор, Литвинюк Євгеній Ігорович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії у галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

### **Офіційний рецензент:**

доктор наук державного управління,  
доцент, завідувач кафедри публічної  
служби та права  
Національного університету  
«Одеська політехніка»

Ірина МАТВЄЄНКО